

۳- ملت هوشیار ایران، دستاوردها و توانمندی های غرورآفرین علمی در ساحت‌های گوناگون بویژه نظامی و دفاعی و همچنین اقتدار و نفوذ معنوی و تعیین‌کننده منطقه‌ای ایران اسلامی که به یمن مجاهدت‌های نیروهای مسلح جمهوری اسلامی به ویژه پرچمداری شهید قدس 'سپهبد پاسدار حاج قاسم سلیمانی) حاصل شده است را سرمایه راهبردی و نماد قدرت بازدارندگی کشور دانسته و ضمن تاکید بر تداوم این راهبرد، به دشمنان این سرزمین هشدار می‌دهد از هرگونه خطای محاسباتی و رویاپردازی برای تضعیف و یا تعرض به این حوزه که خط قرمز ایرانیان است، قاطع و پاسخ‌های متقابل و پشیمان‌کننده ایران مقتدر قرار ندهند. ۴- ملت ایران با یادآوری پیروزی شکوهمند و تاریخی طوفان الاقصی و شکست غیرقابل ترمیم ارتش صهیونیستی، مصیبت امروز غزه را مصیبت بشریت و نشان دهنده ناکارآمدی و بطلان نظم کنونی جهانی قلمداد و ضمن محکومیت شدید جنایات ضد بشری و نسل‌کشی صهیونیست‌ها که با پشتیبانی بی‌محابا و همه‌جانبه آمریکای خبیث و جنایتکار صورت می‌پذیرد، حمایت باشکوه، معنادار و الهام بخش از مردم غزه و مبارزان فلسطینی را مورد تحسین و تحلیل قرار می‌دهد و از دولت‌های اسلامی می‌خواهد در پاسخ به مطالبه امت اسلامی از هرگونه حمایت و کمک به رژیم جعلی و گرگ صفت صهیونیستی پرهیز و با قطع رابطه اقتصادی ضربه قاطع و تعیین‌کننده‌ای بر پیکر محتضر غاصبان فلسطین و قدس شریف وارد سازند. ۵- ملت ایران از جامعه بین‌المللی می‌خواهد ضمن لغو عضویت رژیم جعلی و کودک‌کش صهیونیستی، نمایندگان و سفیران این رژیم دیوسیرت را به جرم نسل‌کشی، جنایات وحشیانه و پاکسازی قومی از سازمان ملل و سراسر جهان اخراج نماید و از وزارت خارجه مصرانه خواستار اهتمام جدی و پیگیری جهان اخراج نماید و در انتخبات گوناگون مشارکت می‌کند. برای تحقق این مطالبه به حق و قانونی هستیم. ۶- ملت ایران «خواص» و شخصیت‌های مرجع و تاثیرگذار بر افکار عمومی را شتاب دهندگان حقیقی در جامعه دانسته و بر تاکید بر لزوم هوشمندی و هوشیاری نسبت به نقشه‌های دشمن برای دوسازی خواص از ایفای نقش شتاب دهنده‌گی خود به ویژه در بزنگاه‌ها و مواقع حساس، از آنان می‌خواهد مسئولیت خطیر و تاریخی خود در جهاد تبیین و خنثی‌سازی تردید افکنی و شک آفرینی بدخواهان را درک و با عمل کوتلایی و غیر محافظه‌کارانه، از هرگونه کوتاهی و سستی در این میدان که ناخوشنویست است پرهیز نمایند. ۷- ملت قدرشناس ایران با حمایت از دولت مردمی و خدتمتگزاران پرتلاش نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران و قدردانی از اقدامات و دستاوردهای ارزنده دولت سیزدهم در عرصه‌های مختلف، خواستار اتخاذ راهکارهای مناسب برای مهار تورم و مقابله جدی با اخلاگران اقتصادی است. ۸- ملت مومن و انقلابی ایران، با یادآوری اهداف، برنامه‌ها و مقاصد شوم و شیطنانی دشمن در میدان جنگ شناختی که با بهره‌گیری از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی صورت می‌پذیرد، از همه دستگاه‌ها و نهاد‌های مسئول به ویژه صدا و سیما و نیز فعالان جهادی و انقلابی در عرصه فرهنگ و رسانه می‌خواهد با رصد، اشراف و اقدام به موقع، نقشه‌های بدخواهان ایران عزیز که با تحریف و تولید روایت‌های جعلی، دروغ پردازی، تردید افکنی و سیاه نمایی در پی تضعیف ارکان نظام، تخریب سرمایه اجتماعی و سیاسی کشور و ناامیدسازی مردم به ویژه نسل آیدر ساز جوان کشور هستند را خنثی کرده و از هرگونه غفلت و سهل‌انگاری در این زمینه خودداری کنند. ۹- ملت هوشیار و زمان شناس ایران، با آگاهی از اهمیت انتخابات آینده مجلس شورای اسلامی و مجلس خبرگان رهبری، انتخابات را مظهر مردم سالاری دینی و نماد اقتدار و امنیت ملی و زمینه ساز تحول و گره‌گشایی از مشکلات و تأمین نیازها می‌داند و روح نقش آفرینی در حل تنگناها و چالش‌های فراروی کشور به ویژه در حوزه اقتصاد و معیشت مردم و به باری خداوند متعال حضور پرشور، انقلابی و حداکثری خود در انتخابات ۱۱ اسفند ماه را صحنه تجدید تبیعت و بیعت با امام راحل عظیم‌الشان و لبیک به دعوت رهبر معظم انقلاب (مدظله‌العالی) و باطل سازی نقشه‌های شوم و فریبنده دشمن برای تزریق ناامیدی و کاهش مشارکت مردمی قرار خواهد داد.

نوشتر از مجید ابهری در مورد انتخابات مجلس شورای اسلامی

نماینده باید صدای مردم باشد

پس گرفتن استیضاح در آخرین دقیق

وعده‌ها باید در چهار چوب نمایندگی باشد

با وعده نمی‌شود مردم را به پای صندوق‌ها آورد

آرمان ملی؛ مجید ابهری، رفتارشناس و جامعه‌شناسی که بیشتر عمر خود را صرف مطالعه آسیب‌های اجتماعی و نوشتن مقالات و کتاب‌هایی در این حوزه کرده و در مقام استادی نیز مشغول تدریس به دانشجویان عزیز بوده است با این همه مسئولی همیشه با یادداشت‌ها، نوشتارهای خود وقت‌وکثله که با مطبوعات داشته نسبت به مسائل روز جامعه تذکر و راهکاری ارائه کرده است. آقای ابهری در این نوشتار که برای روزنامه آرمان ملی ارسال کرده است با توجه به زمان اندک باقی مانده به انتخابات و مشارکت مردم و شرایط نامزد هم‌مسائلی را مطرح کرده است. در پی می‌آید.

در اکثریت کشورها احزاب سیاسی با تجمیع دیدگاه‌های مشترک مردم آنها را در خط سیاسی متمرکز ساخته و به طرف تصمیم‌گیری‌های خرد و کلان حرکت می‌کنند. در کشور ما تحزب و حزب‌گرایی چندین سابقه‌ای نداشته یا تمرین فرهنگ حزبی وجود ندارد. جریان‌های سیاسی با تقسیم قدرت و نگاه‌های سیاسی، تبیین دیدگاه‌های سیاسی را می‌نمایند. مثلا دو نگاه اصولگرا و اصلاح طلب که طرفداران و پیروان خود را تجمیع نموده و در انتخابات گوناگون مشارکت می‌کنند. نمایش اراده‌های مردم در این دو دیدگاه بوده و نگاه سوم که به آرای خاکستری و تصمیمات آنها منتسب می‌باشند، کسانی هستند که به هیچ‌یک از دیدگاه‌های یادشده وابستگی نداشته و خود دارای سلیقه خاص سیاسی بوده و در انتخابات شرکت می‌کنند. بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، بیش‌ترین انتخابات در تاریخ سیاسی ایران صورت گرفته، چه رای‌گیری اولین رای‌گیری در جمهوری اسلامی برای رای آری یا نه به نظام حاکم، انتخابات آغاز شد.

مشارکت در بحرانی‌ترین شرایط

مشارکت مردم و حضور آنها در پای صندوق‌های رای بستگی تام و تمامی به شرایط سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی جامعه داشته و می‌توان از اوضاع یادشده به حضور و یا کم‌رنگ بودن حضور مردم بی‌برد. در بحرانی‌ترین شرایط سیاسی یعنی در دوران جنگ تحمیلی مردم ایران با قدرت تمام پای صندوق‌های رای حاضر شده و چه در انتخابات ریاست جمهوری و چه مجلس شورای اسلامی در دوره‌های یادشده، مردم قدرت مردم‌سالاری دینی را به نمایش گذاشتند. انتخابات ریاست جمهوری و مشارکت مردم در آن نماینده سلیقه کلی سیاسی جامعه و خواسته‌های عمومی مردم است. تورم، گرانی و اوضاع و جو سیاسی حاکم بر جامعه و تنگناها میان مشارکت مردم دخالت مستقیم داشته باشد. مناسفانه به علت عدم تحقق بسیاری از وعده‌هایی که در قبل از هر انتخابات به مردم داده می‌شود و به دلایل مختلفی که گفته خواهد شد، شناس تحقق آنها ایجاد نمی‌گردید کم‌کم مشارکت‌ها کم شده است.

نامزدها و وعده‌ها

از نمایندگان مجلس، مردم متوقع هستند که صدای آنها باشند. یعنی نماینده باید صدای مردم کوچه و بازار و خیابان باشد، کارمند و کارگر، پیشه‌ور، همه و همه خواستار آن هستند که چون مسئولین فرصت و یا حوصله حضور و دیدار با جمیع مردم را ندارند. نمایندگان آئینه تجلی بخش خواسته‌های مردم و توقعات آنها از دولتمردان باشد و در صورتی که برخی از آنها در خط تحقق خواسته‌های مردم و قوانین مصوبه حرکت نکنند، نمایندگان باید قاطعانه در مقابل اینگونه مدیران ایستاده و ضمن حمایت از خواسته‌های برحق مردم آنان را به مسیر اصلی دعوت نمایند. یعنی از نامزدهای نمایندگی در مجلس شورای اسلامی قبل از رای‌گیری وعده‌هایی می‌دهند بدون آنکه توانایی و اصل وظایف نمایندگی را مورد ارزیابی قرار دهند. سپس بعد از ورود به سنگر قانونگذاری فراموشی با ملاحظه می‌کنند که اصلا وعده‌های داده شده در چارچوب وظایف حقوقی و قانونی نمایندگی نیست. از اینجااست که انشعاب بین گفته‌ها و وعده‌ها و خواسته‌های مردم ایجاد می‌شود. اکنون یازدهمین دوره حضور نمایندگان مردم در قوه مقننه بوده و باید که وظایف نمایندگی به خوبی برای علاقه‌مندان ورود به این سنگر مشخص و آشکار شده باشد ولی باز ملاحظه می‌شود که با کمال تأسف برخی از داوطلبان حضور در سنگر قانونگذاری با وظایف قانونی و اجتماعی و فرهنگی خویش آشنایی ندارند.

پس گرفتن استیضاح در آخرین دقیق

مردم توقع دارند با توجه به شرایط نامناسب اقتصادی، گرانی‌های ساعتی، تورم و فشارهای وارده به اقشار کم‌درآمد و تهیدست، مجلس به عنوان مدافع اصلی آنها وارد میدان شود اما ملاحظه می‌کنیم که در بعضی از موارد برخی از نمایندگان در آخرین دقیق استیضاح یک وزیر امضا‌های خود را پس می‌گیرند. این به چه معنا می‌تواند باشد؟ وقتی که نماینده

مردم در مجلس ارزیابی امکان رای دهی خود و وزیر رانداشته باشد چرا در رای‌گیری شرکت می‌کند؟ چگونه می‌تواند تجلی‌گاه اراده کسانی باشد که وی را انتخاب نموده و با هزاران امید به این سنگر فرستاده‌اند. در دین مبین اسلام و در قانون اساسی در فرمایشات و رهنمودهای معمار انقلاب اسلامی، امام ربیع‌الکرام و مقام معظم رهبری هیچ چیزی گرانبه‌تر از اراده مردم و خواسته برحق آنها نیست. اگر نماینده بخواهد براساس خواسته‌های مردم حرکت کند باید در مقابل بسیاری از قوانین و قانون‌های مصوبه ایستادگی نموده و از وزیر بخواهد که به برداشتن بار از دوش اقشار کم درآمد یاری نماید. ایراد یک سخنرانی در مجلس یا نوشتن یک مقاله و پرنمود ساختن اراده‌های مردم چندان مهم نیست بلکه پیگیری نمودن خواسته‌ها و توقعات مردم اهمیت فراوان دارد. چرا بیست میلیون جوان آماده ازدواج باید شرایط تجرد را بگذرانند. آمار بیکاری و اعتیاد خانواده‌ها را به چالش جدی کشیده و آنها را با مصائب مختلف روبه‌رو ساخته است. با کمال تأسف، بعضی از مسئولین کمترین انتقادی را برنرفته و آن را تبدیل به کشمکش‌های سیاسی پشت پرده یا آشکار می‌نمایند. در حالی که رهبری معظم انقلاب بارها و بارها به مشکلات اشاره کرده و راه‌حل‌های آن را ارائه نموده‌اند چرا باید نمایندگان ما در مجلس مهر سکوت بر لب بگذارند؟

تا کی باید با وعده مردم را دلخوش نمود؟

حضور در طیف اصلاح طلب یا اصولگرا چندان اهمیت ویژه ندارد آنچه که مهم است علاقه و عشق به تحقق آرمان‌های انقلاب اسلامی و خواسته‌های مردم از اهمیت برخوردار است. چرا بعضی از مردم باید بعد از گذشت چندین ماه سال گوشت و مرغ را در سفره‌های خود بینند؟ تا کی باید با وعده مردم را دلخوش نمود؟ جامعه ما از نظر رفتارشناسی سیاسی به حد اشباع از وعده‌ها رسیده است. دیگر سخن گفتن و وعده دادن هیچ دردی را دوا نخواهد کرد و مردم به خوبی می‌دانند کسانی که قبل از رای‌گیری وعده‌های رنگارنگ می‌دهند، به محض پای گذاشتن به مجلس به شکل و صورت دیگری عمل خواهند نمود. مناسفانه در بسیاری از اوقات خواسته‌های مردم فقط در حرف‌ها و سخنرانی‌های آتشین تجلی پیدا می‌کند. کسانی که در محروم‌ترین نقاط کشور زندگی کرده از آب آشامیدنی محرومند و سوانشان از نماینده‌ای که به مجلس فرستاده‌اند این است که چرا ما باید از آب بهداشتی برای شرب محروم باشیم؟ کدام وزیر، کدام مسئول پاسخگوی این شرایط است؟ رئیس جمهور فقط یک نفر است و نمی‌تواند در مقابل هفتاد میلیون جمعیت پاسخگو باشد بلکه ایشان هماهنگ کننده مدیریت کلی جامعه هستند و مدیریت کلان با دست‌ها و نظر ایشان اداره می‌شود. وزرا و معاونین آنها هستند که باید دستورات را تحقق بخشیده و با هماهنگی با نمایندگان مردم مشکلات آنها را حل و فصل نمایند. البته این بیان به معنای آن نیست که هیچکس مسئول نباشد بلکه هرکس به اندازه سهم خود در جامعه در مقابل خداوند و مردم مسئولیت دارد. اگر اوضاع به این شکل و منوال ادامه یابد چندان امیدی به حضور پررنگ مردم در رای صندوق‌های رای وجود ندارد. ارزیابان بین‌المللی و منطقه‌ای منظر آرای مردم در صندوق‌های انتخابات مجلس دوازدهم هستند تا بتوانند نظرات قاطع سیاسی خود را اعلام کنند. هر جریان که قدرت سیاسی را به

در اکثریت کشورها احزاب سیاسی با تجمیع دیدگاه‌های مشترک مردم آنها را در خط سیاسی متمرکز ساخته و به طرف تصمیم‌گیری‌های خرد و کلان حرکت می‌کنند. در کشور ما تحزب و حزب‌گرایی چندین سابقه‌ای نداشته یا تمرین فرهنگ حزبی وجود ندارد. جریان‌های سیاسی با تقسیم قدرت و نگاه‌های سیاسی، تبیین دیدگاه‌های سیاسی را می‌نمایند. مثلاً دو نگاه اصولگرا و اصلاح طلب که طرفداران خود را تجمیع نموده و در انتخابات گوناگون مشارکت می‌کنند. نمایش اراده‌های مردم در این دو دیدگاه بوده و نگاه سوم که به آرای خاکستری و تصمیمات آنها منتسب می‌باشند، کسانی هستند که به هیچ‌یک از دیدگاه‌های یادشده وابستگی نداشته و خود دارای سلیقه خاص سیاسی بوده و در انتخابات شرکت می‌کنند.

دست می‌گیرد، باید اولاً، تاب و تحمل نظریات و انتقادات جناح‌ها و گروه‌های دیگر را داشته باشد. ثانیاً، باید در مقابل انتقادات منطقی چندان موضع‌گیری دشوار ننموده و آن را حمل بر کینه‌ورزی و دشمنی ننماید.

همه مسافران یک کشتی‌ایم

برخی از افراد که آگاهی سیاسی کم‌رنگ‌تری دارند تصور می‌کنند اصلاح طلبان و اصولگرایان کسانی هستند که دارای افکار جداگانه و متمایزی هستند درحالی که هیچ یک از معتقدان به جریان‌های سیاسی یادشده و حاضر و علاقه‌مند به نابودی کشور نیستند. مجموعه سیاست ایران و دستگاه‌های مجری سیاست‌ها مانند یک کشتی می‌ماند که همه در آن کشتی سوارخ‌شده و یا شکستی بر آن وارد شود اصلاح طلب و اصولگرا در امان نخواهند بود. همه این افراد جوی‌بگو باید باشند. بنابراین اینکه ما بخواهیم به وسیله خطوط و عقاید سیاسی، جدایی بین نگاه‌ها ایجاد کنیم حرکت درستی نیست. در میان اصلاح طلبان هستند کسانی که عاشقانه به انقلاب اسلامی و کشور و دستاوردهای آن علاقه مند هستند. در میان اصولگرایان نیز همین گونه است بنابراین تفاوت چندان‌دی در عشق به وطن و دستاوردهای انقلاب اسلامی وجود ندارد. در غلط تصور می‌کنند که هر جریان سیاسی که حاکمیت بر سرنوشته مردم پیدا کند، دیگران را قانع و قمع خواهد نمود در حالی که این تصور، تصویری عوامانه و دور از واقعیت است.

خواسته مردم

مردم فقط خواستار رفاه نسبی در جامعه هستند یعنی فشار گرانی از دوش اقشار کم درآمد برداشته شود. چرا دارو و درمان در شرایط قرار گرفته که بسیاری از افراد نسخه به دست در داروخانه‌ها و شهرها سرگردان هستند؟ چرا باید پرستاران ما به کشورهای دیگر مهاجرت نمایند؟ حقوق ماهیانه آنها باید در سطحی باشد که نیازهای اصلی و اساسی آنها را برطرف کند. هیچکدام یا بهتر عرض کنم اکثریت کسانی که رحل مهاجرت بر دوش افکنده‌اند علاقه‌مند به ترک جامعه نیستند. چرا باید تحصیلکرده‌های ما که با هزینه‌های این مردم به جایگاه تخصصی رسیده‌اند کشور راترک کنند. بسیاری از افراد متخصص فقط به دنبال عزت اجتماعی هستند. نمی‌توانیم اظهار نظر کنیم که همه آنها دنبال رفاه مادی می‌باشند در حالی که حقوق پرستان در کشورهای همسایه در شرایطی است که می‌تواند برابر حقوق یک سال وی در این جامعه باشد. چرا به وضعیت حقوقی این عزیزان رسیدگی نمی‌شود؟ بازنشستگان تا کی باید شرمند خانواده خود باشند؟ چرا که با گذشت یازده دوره از انتخابات مجلس وضعیت اقتصادی و شرایط مالی مردم بهبود چشمگیری نیافته بلکه وضعیت سخت‌تر شده است.

در نهایت و چند نکته

در خاتمه لازم است که نکاتی را از نگاه تجربه چهل ساله خویش در جمهوری اسلامی ایران به استحضار خوانندگان برسانم. نکته اول اطلاع‌رسانی، دولت حاضر باید در زمینه اطلاع‌رسانی مخصوصاً در رسانه‌ها گام‌هایی بردارد که رسانه‌های داخلی ما زودتر از بیگانگان اخبار را به مردم عرضه نمایند البته صبر کنیم تمام کشورها و جوامع اخبار کشور ما را منعکس نمایند سپس مانیز گوشه‌ای از آن را به مردم عرضه کنیم. نکته دوم، موضوع شایسته سالاری است. البته که در هر انتخابی از وزرا و معاونین آنها باید اصل شایسته سالاری در نظر گرفته شود و بدان عمل گردد نه آنکه براساس روابط و دوستی‌ها و روابط دیگر افراد را انتخاب کنیم، سپس در مقابل نقاط ضعف وی توقف نماییم. نمایندگان مجلس چه در دوره حاضر و چه در آینده باید به دنبال یافتن و افشا و قطع دست‌های نهانی باشند که اجازه نمی‌دهند مشکلات مسکن به نفع مردم حل شود. بنابراین باید مشکلات اساسی مردم شناسایی شده و نسبت به رفع آن از نخچیان در رشته‌های مختلف دعوت به عمل آید. ای بسا ممکن است برخی از نخچیان با ما، بر تاق‌ها سیاسی نباشد نباید آنها را از نظر دخی و مشاور محروم نماییم. بنابراین از همین امروز همه نخچیان دلسوز نظام جمهوری اسلامی اعلام می‌نمایند که باید به فکر آینده صندوق‌های رای بود، با وعده و حرف نمی‌شود مردم را به پای صندوق‌ها آورد. در این مدت باقیمانده عمر دولت باید قدم‌های موثر و آشکار به نفع مردم برداشته بشود و گر نه هر نوع کم‌رنگ گشتن مشارکت مردم در انتخابات به عهده کسانی است که اجازه ندادند مشکلات مردم حل و فصل گشته و آنها نتوانند با حل مشکلات خواب آسوده‌ای داشته باشند. در توزیع امکانات ورزشی تبعیض را باید کنار گذاشت و به نفع شهرستان‌ها و روستاهای دور دست قدم برداشت. مجلس حاضر و آینده باید به فکر این باشد که امکانات آموزشی به طور مساوی و عادلانه بین جوامع، شهرها و مناطق کشور توزیع و تقسیم گردد. بنابراین آوردن مردم به پای صندوق‌های رای دیگر با حرف و وعده، مناسب نبوده و نتیجه‌ای نخواهد داشت مگر اینکه قدم‌های موثر و سودمندی برداریم.

دیدگاه

حشمتا... فلاح‌ت‌پیشه:
برجام فدای روسیه و جنگ اوکراین شد

رئیس سابق کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس در خصوص تحولات بین‌المللی و موضع ایران اظهار داشت: من اعتقادم بر این است که خیلی از تنش‌هایی که در دنیا شکل می‌گیرد و ایران به عنوان یکی از طرف‌های تنش در آن مطرح می‌شود، به خاطر این است که ما دید راهبردی در تحولات دنیا نداریم؛ آنهم تنش‌هایی که اصلاً ربطی به ما ندارد، مثل موضوع اوکراین. در موضوع اوکراین، بعد از روسیه، بیش‌ترین هجمه‌ها به ایران صورت می‌گیرد؛ دلایلش این است که متأسفانه ملاحظات لازم صورت نگیرد و روس‌ها پای ما را به جمعی کشاند که هیچ منفعتی برای ما ندارد. حشمتا... فلاح‌ت‌پیشه گفت: در موضوع فلسطین هم ایران اولین کشوری بود که غافلگیر شد و مسئولان ایران هیچ‌گونه اطلاعی از این تحولات نداشتند. حتی الان حماس هم از آن تبری می‌جوید؛ این را در بیابانه چند روز پیش حماس برای ما دیدیم که خودش می‌گوید در آن قضایا ما نقشی نداشتیم. بیست سال است که نتانیا‌هو شعار جنگ آخ‌الزمانی را مطرح می‌کند، ولی هیچ وقت زمینه برای اجرای این برنامه‌های افراطی او فراهم نشد، اما الان او فکر می‌کند که این زمینه فراهم شده و به دنبال این سیاست است. وی افزود: معتقدم که ایران و آمریکا اگر به میز مسقط برگردند امکان مدیریت تحولات است. هر چند که به نیت خود آمریکا هم واقعا شک دارم؛ چون اولین بار تقریباً روز نهم اکتبر - دو روز بعد از ۱۷ اکتبر- بود که آقای بایدن آمد و گفت حماس و حزب... باید از بین بروند؛ یعنی ایشان این خط را داد و لذا این تردید نسبت به نیت آمریکا وجود دارد. اگرچه آمریکایی‌ها به شدت تحت فشار افکار عمومی قرار گرفتند و بایدن هم می‌داند که گسترش یک جنگی در آستانه انتخابات ممکن است شرایط را برای مدیریت انتخابات سخت بکند و لذا موضوع ایشان یک مقداری تعدیل هم شد، ولی نتانیا‌هو چراغ سبز را از آمریکا گرفت و بر همان اساس دارد پیش می‌رود. این تحلیلگر مسائل بین‌الملل بیان کرد: بعد از آنکه نتانیا‌هو مسیر جنگ تمام عیار و سیاست زمین سوخته را مشخص کرد و یک جنگ آخ‌الزمانی و فراگیر را در پیش گرفت، به نظر من هدف نتانیا‌هو کشاندن پای ایران و آمریکا در جنگ است. برای جلوگیری از گسترده شدن این جنگ، فقط یک راه وجود دارد و آن آتش‌بس است. وی عنوان کرد: در شرایط آتش‌بس، می‌توان از آن جنگ پرهیز کرد. اینکه الان ایران یک مقدار وضعیت را مدیریت می‌کند، چون می‌داند که هدف اسرائیل جنگ اسرائیل و ایران نیست، بلکه جنگ ایران و آمریکا است. مقامات ایرانی به رغم اینکه خیلی‌ها در داخل ایران انتقاد می‌کنند که چرا ایران اقدام به مقابله نمی‌کند، به خاطر تجربیاتی که از جنگ‌های گذشته دارند، سعی می‌کنند فعلاً این جنگ فراگیر نشود.

فلاح‌ت‌پیشه در مورد احتمال آتش‌بس اظهار کرد: ولی من معتقدم که اگر آتش‌بس شکل نگیرد و مسیر اول پیش برود، طبیعتاً ایران یک پیام هشدار را به آمریکا خواهد داد مبنی بر اینکه اگر آتش‌بس در یک فرجه زمانی صورت نگیرد، معنایش گسترش جنگ به تمام منطقه است. کما اینکه من معتقدم اگر خود جریان مقاومت می‌داند که نتانیا‌هو می‌خواهد جنگ را به این سمت بکشاند، از همان ابتدا حزب... هم با تمام توان وارد جنگ می‌شد. ولی الان می‌بینید جنگی که خیلی‌ها فکر می‌کردند برای اسرائیل فرسایشی شده، نتانیا‌هو دارد آن را برای زدن نیروها و استحکامات مقاومت فرسایشی می‌کند. نماینده ادوار مجلس ابراز داشت: من اعتقادم بر این است که دولت آقای رئیسی در سیاست خارجی موفق نبوده است و این نگاه کلی بنده است. در شروع این دولت، نوع نگاه‌ها که به روسیه شکل گرفت باتاریخ مناسبات ایران و روسیه همخوان نبود و روس‌ها یک دست بویج را با سه کارت ایران عوض کردند. وی ادامه داد: اولین کارت را برگ، برجام بود؛ من هنوز هم معتقدم که برجام فدای روسیه و جنگ اوکراین شد. در برجام شمس‌آه تا نماند دارید. یک، سند تعهدات ایران در موضوع هسته‌ای؛ دو، سند تعهدات طرف‌های مقابل به ویژه آمریکا در موضوع پایان دادن به تحریم‌ها؛ سوم، اجرای این تعهدات. در دو سند، دو کارگروه اول اسنادشان را کامل کردند؛ اما وقتی برای اجرا آمد، جنگ اوکراین و تحریم‌های روسیه شروع شد و این کارگروه‌ها، سند نمایندند از ایران باید بخشی از تولیداتش را مثلاً سوخت ۲۰ درصد و ۶۰ درصد را مثل قبل به روسیه می‌داد و روسیه نیز به ایران یک‌یک زرد می‌داد یا همکاری‌های دیگری می‌کرد، اما شما دیدید که آقای اولیانوف نماینده روس‌ها آمد و گفت ما نمی‌توانیم همکاری بکنیم؛ چون به خاطر جنگ اوکراین تحریم هستیم. در گذشته آمریکایی‌ها حتی در زمان ترامپ هم تحریم مربوط به این موافقت‌نامه‌ها و همکاری‌های هسته‌ای را تعلیق می‌کردند؛ مثل تحریم سوخت بشوهر و غیره. اولیانوف هم می‌دانست که این مورد شامل تحریم‌های اوکراین نمی‌شود. ولی لاوروف وزیر خارجه روسیه ۸ ساعت بعد در مصاحبه‌اش، زمانی که دید قلاب‌شان گیر کرده است، آمد از آب گل آلود ماهی گرفت و گفت علاوه بر مناسبات هسته‌ای با ایران، باید کل مناسبات با ایران همچون مناسبات اقتصادی، تجاری و حتی نظامی از تحریم‌های اوکراین معاف بشود؛ یعنی عملاً شبیه دوران جنگ جهانی دوم می‌خواست ایران را پل پیروزی برای غلبه بر تحریم علیه خودش به خاطر جنگ اوکراین بکند. طبیعتاً با این خواسته موافقت نمی‌شد و این کارشنکی از سوی آنها صورت گرفت. من متأسفم برای آن دسته از ایرانی‌هایی که آن موقع رفتند در خود مسکو مصاحبه کردند و گفتند، روس‌ها مانع نبودند، ما اختلافات دیگری دیدیم و اختلافات دیگر را آمدند مطرح کردند؛ اختلافاتی که بعد از مذاکرات اضافه شد و برجام برگ اول ایران بود که فدای روسیه شد.